

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر مکان کنترل سلامت و پیروی از درمان در مردان و زنان مبتلا به دیابت نوع ۲

محل انتشار:

مجله دانشکده پزشکی مشهد، دوره 66، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

راحله گلستانی - دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن، تنکابن، ایران

جواد خلعتبری - دانشیار، گروه روانشناسی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران.

محمد ناصحی - استادیار، گروه روانشناسی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران.

شهره قربان شیرودی - دانشیار، گروه روانشناسی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه امروزه پژوهش‌ها نشان دهنده وجود مساله مکان کنترل سلامت و پیروی از درمان مبتلایان به دیابت نوع ۲ دارد. هدف پژوهش حاضر اثر بخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر مکان کنترل سلامت و پیروی از درمان در افراد مبتلا به دیابت نوع ۲ بود. روش کار این پژوهش از نوع پژوهش‌های کاربردی و نیمه آزمایشی با استفاده از طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری با یک گروه آزمایش و یک گروه کنترل بود. از جامعه آماری افراد دارای تشخیص اختلال دیابت نوع ۲ مراجعه کننده به درمانگاه امام حسین شهرستان ساری، طی یک فراخوان عمومی (درمانگاه امام حسین واقع در ساری)، افرادی که شرایط شرکت در پژوهش را داشتند فراخوانده شد؛ افراد مایل به شرکت در پژوهش، به صورت در دسترس انتخاب شد و به صورت تصادفی در دو گروه گواه و کنترل جایگزین شدند. معادل ۱۵ نفر در هر گروه برآورد شد. ابزار پژوهش شامل مقیاس چند وجهی کانون کنترل سلامت والستون و همکاران (۱۹۷۸) و مقیاس پیروی کلی (GAS) مدانلو و همکاران (۱۳۹۲) بودند. داده‌های پژوهش با استفاده از آزمون تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر تحلیل شدند. نتایج نتایج تحلیل داده ها نشان داد که درمان پذیرش و تعهد بر بهبود کنترل درونی و بیرونی و پیروی از درمان موثر است ($P < 0/05$). نتیجه گیری جهت بهبود سلامت روانی و جسمانی در بیماران مبتلا به دیابت پیشنهاد می‌شود از درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد استفاده شود.

کلمات کلیدی:

مکان کنترل سلامت، پیروی از درمان، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT)، دیابت نوع ۲

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1702777>

